

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudců JUDr. Marcely Rouskové a JUDr. Hany Pipkové v právní věci žalobkyně: **P. H. Y.**, zast. Mgr. Alicí Benešovou, advokátkou, se sídlem Rokycany, Míru 21/17, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra, Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem Praha 4, náměstí Hrdinů 1634/3, o žalobě proti rozhodnutí Policie České republiky, Služby cizinecké policie, ředitelství služby cizinecké policie ze dne 9.12.2009, č.j. CPR-10001-1/ČJ-2009-9CPR-C220

t a k t o :

- I. **Žaloba s e z a m í t á .**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně se podanou žalobou domáhala zrušení rozhodnutí Policie České republiky, Služby cizinecké policie, ředitelství služby cizinecké policie ze dne 9.12.2009, č.j. CPR-10001-1/ČJ-2009-9CPR-C220, kterým bylo zamítnuto její odvolání a potvrzeno rozhodnutí Policie České republiky, Oblastního ředitelství cizinecké policie Plzeň, Inspektorátu cizinecké policie Cheb, Skupiny povolování pobytu Tachov ze dne 11.6.2009 č.j. CPPL-15326/ČJ-2009-034062-PT.

V odůvodnění správní orgán II. stupně mimo jiné uvedl, že žalobkyně na území České republiky pobývala na základě víza k pobytu nad 90 dnů za účelem podnikání s platností do 23.6.2009. Dne 6.4.2009 se žalobkyně dostavila ke správnímu orgánu I. stupně z důvodu ohlášení změny nového cestovního dokladu a žádosti o výměnu vízového štítku. Šetřením v dostupných informačních systémech bylo zjištěno, že žalobkyně je evidována v Schengenském informačním systému jako osoba, již má být odepřen vstup na území

smluvních států dle čl. 96 Schengenské prováděcí úmluvy. Prostřednictvím Národní centrály Sirene v České republice obdržel správní orgán I. stupně sdělení, ze kterého vyplývá, že žalobkyni bylo rozhodnutím guvernéra Mzowiecké provincie dne 1.12.2004 pod č.j. WSC.II.5143/290/08 uděleno správní vyhoštění z důvodu ilegálního vstupu a následného pobytu na území Polska bez platného pobytového víza nebo jiného pobytového povolení. Zákaz pobytu je platný do 5.10.2012. Oznámení o zahájení správního řízení si žalobkyně osobně převzala dne 7.4.2009. Prvoinstanční rozhodnutí o zrušení doby platnosti víza k pobytu nad 90 dnů na území České republiky za účelem podnikání pak bylo zástupci žalobkyně doručeno dne 17.6.2009. Proti prvoinstančnímu rozhodnutí podala žalobkyně odvolání s tím, že správní orgán nesprávně aplikoval ust. § 9 odst. 1 písm. g) zákona č. 326/1999 Sb., když nezkoumal veškeré okolnosti případu, ani dosavadní bezúhonnost žalobkyně.

Správní orgán II. stupně byl pak názoru, že v daném případě správní orgán I. stupně nijak nepochybil, správní řízení řádně zahájil a žalobkyni před vydáním rozhodnutí umožnil vyjádřit se k dané věci. Odkázal na ust. § 37 odst. 2 písm. b) a ust. § 56 odst. 1 písm. h) zákona č. 326/1999 Sb. a konstatoval, že správní orgán I. stupně rozhodl o zrušení doby platnosti víza k pobytu nad 90 dnů z důvodu, že žalobkyně je zařazena v Schengenském informačním systému, což potvrdila Polská republika, která záznam pořídila. Pro odvolací správní orgán byl rozhodující fakt, že záznam v Schengenském informačním systému je platný. Důvod zařazení žalobkyně do tohoto systému a případné vymazání záznamu je v kompetenci příslušných úřadů Polské republiky, nikoliv České republiky. Správní orgán II. stupně zkoumal i dopad rozhodnutí do soukromého a rodinného života žalobkyně. Uvedl, že žalobkyně pobývá na území České republiky od 4.9.2008, je svobodná, bezdětná, na území České republiky nemá žádné příbuzné. Má za to, že sociální, kulturní, ani rodinné vazby s Českou republikou nejsou u žalobkyně natolik pevné, aby jí zabránily ve zpětné integraci v zemi původu.

K námitce žalobkyně týkající se nevědomosti o skutečnosti, že byla zařazena do Schengenského informačního systému správní orgán II. stupně uvedl, že sama žalobkyně do záznamu o podání vysvětlení sepsaného dne 6.4.2009 uvedla, že byla ve Varšavě kontrolována polskou policií, odvezena na jejich služebnu a u soudu ji sdělili, že nebyla oprávněna na polské území vstoupit. Rovněž ji bylo sděleno, že nesmí na území Polska vstoupit 5 let a k tomuto jí vydali rozhodnutí. Správní orgán II. stupně považoval námitku za neopodstatněnou.

Správní orgán II. stupně dospěl k závěru, že podmínky pro zrušení doby platnosti víza k pobytu nad 90 dnů na území České republiky byly splněny.

Žalobkyně v žalobě namítala nesprávnou aplikaci ust. § 9 odst. 1 písm. g) zákona č. 326/1999 Sb. s tím, že policejní orgán nemá právo neudělit vízum, neboť v daném případě se jedná o udělení víza pouze k pobytu na území České republiky. Žalobkyně je proto toho názoru, že splní-li všechny právním řádem České republiky vyžadované náležitosti pro udělení víza či pro prodloužení jeho platnosti, není důvod pro to, aby s ní bylo zahájeno správní řízení o zrušení jeho platnosti. Namítala, že ji není známa existence rozhodnutí Mzowiecké provincie ze dne 1.12.2004 č.j. WSC.II.5143/290/08, kterým ji mělo být uděleno správní vyhoštění z důvodu ilegálního vstupu a následného pobytu na území Polska bez platného pobytového víza nebo jiného pobytového povolení. Má za to, že správní orgán nezkoumal veškeré okolnosti případu, ani její dosavadní bezúhonnost a že se dostatečným způsobem nezabýval dopadem rozhodnutí do soukromého a rodinného života žalobkyně. Podle žalobkyně je napadené rozhodnutí založené na nesprávně a neúplně zjištěném skutkovém stavu věci, je založené na nesprávném právním posouzení s tím, že dle názoru žalobkyně je i nedostatečně zdůvodněné.

Ve vyjádření k žalobě správní orgán II. stupně navrhl žalobu zamítnout.

Z ústního jednání nařízeného na 16.5.2013 se oba účastníci řízení omluvili s tím, že souhlasili, aby věc byla projednána a rozhodnuta bez jejich přítomnosti.

Správní spis pak především obsahuje pro danou věc podstatné dokumenty a to záznam o podání vysvětlení sepsaný Policií ČR, Službou cizinecké policie, Oblastním ředitelstvím služby cizinecké policie Plzeň, Inspektorátem cizinecké policie Cheb, Skupinou povolování pobytu Tachov ze dne 6.4.2009 + informace z evidence cizineckého informačního systému a Schengenského informačního systému - informace o realizaci záznamu podle čl. 96- záchyt osoby, které je zakázán vstup do schengenského prostoru + SIS detail osoby ze dne 6.4.2009 + podrobná lustrace osob + odpověď Policejního prezidia, Úřadu služby kriminální policie a vyšetřování, Národní centrály SIRENE na žádost o konzultace ze dne 7.4.2009 a ze dne 11.5.2009; oznámení Policie ČR, Služby cizinecké policie, Oblastního ředitelství služby cizinecké policie Plzeň, Inspektorátu cizinecké policie Cheb, Skupiny povolování pobytu Tachov o zahájení správního řízení ze dne 7.4.2009; vyjádření žalobkyně a návrh důkazů ze dne 27.5.2009; záznam Policie ČR, Služby cizinecké policie, Oblastního ředitelství služby cizinecké policie Plzeň, Inspektorátu cizinecké policie Cheb, Skupiny povolování pobytu Tachov ze dne 29.5.2009; rozhodnutí Policie ČR, Služby cizinecké policie, Oblastního ředitelství služby cizinecké policie Plzeň, Inspektorátu cizinecké policie Cheb, Skupiny povolování pobytu Tachov ze dne 11.6.2009 č.j. CPPL-15326/ČJ-2009-034062-PT; odvolání žalobkyně ze dne 25.6.2009 a žalobou napadené rozhodnutí Policie ČR, Služby cizinecké policie, ředitelství služby cizinecké policie ze dne 9.12.2009 č.j. CPR-10001-1/ČJ-2009-9CPR-C220.

Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v mezích žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s.ř.s.“), při přezkoumání vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s.ř.s.) a po provedeném řízení dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Soud posoudil věc takto:

Podle § 9 odst. 1 písm. g) zákona č. 326/1999 Sb. policie odepře cizinci vstup na území, jestliže je zařazen do informačního systému vytvořeného státy, které jsou vázány mezinárodními smlouvami o odstraňování kontrol na společných hranicích (dále jen "smluvní stát"), za účelem získání přehledu o cizincích, jimž nelze umožnit vstup na území smluvních států (dále jen "informační systém smluvních států"); to neplatí, je-li cizinci uděleno vízum opravňující pouze k pobytu na území.

Podle § 37 odst. 2 písm. b) zákona č. 326/1999 Sb. policie dále zruší platnost víza k pobytu nad 90 dnů, jestliže cizinec přestal splňovat některou z podmínek pro udělení víza.

Podle § 56 odst. 1 písm. h) zákona č. 326/1999 Sb. vízum, s výjimkou víza k pobytu nad 90 dnů za účelem strpění pobytu na území z důvodu podle § 33 odst. 3, policie nebo zastupitelský úřad cizinci neudělí, jestliže jsou zjištěny skutečnosti uvedené v § 9 odst. 1 písm. a), b), g), h), i) nebo j).

V dané věci ze spisového materiálu vyplývá, že žalobkyně na území České republiky pobývala na základě víza k pobytu nad 90 dnů za účelem podnikání s platností do 23.6.2009. Dne 6.4.2009 se dostavila ke správnímu orgánu I. stupně z důvodu ohlášení změny nového cestovního dokladu a žádosti o výměnu vízového štítku. Správní orgán I. stupně provedl šetření v dostupných informačních systémech a zjistil, že žalobkyně je evidována v Schengenském informačním systému jako osoba, již má být odepřen vstup na území smluvních států, dle článku 96 Schengenské prováděcí úmluvy. Žalobkyni byla rozhodnutím Policie České republiky, Služby cizinecké policie, Oblastního ředitelství služby cizinecké policie Plzeň, Inspektorátu cizinecké policie Cheb, Skupiny povolování pobytu Tachov zrušena podle ust. § 37 odst. 2 písm. b) v návaznosti na § 56 odst. 1 písm. h) a § 9 odst. 1 písm. g) zákona č. 326/1999 Sb. platnost víza k pobytu nad 90 dní na území České republiky č. CZE314562. Lhůta k vycestování z území České republiky pak byla stanovena do 30 dní od nabytí právní moci rozhodnutí. Správní orgán takto rozhodl na základě shromážděných podkladů, z nichž vyplynulo, že žalobkyně má záznam a to jak v evidenci cizineckého informačního systému, tak v Schengenském informačním systému, který je veden pod č. 7 0000001310174 0000 1. Správní orgán II. stupně toto prvoinstanční rozhodnutí potvrdil a odvolání žalobkyně proti němu zamítl.

Žalobkyně namítá nesprávnou aplikaci ust. § 9 odst. 1 písm. g) zákona č. 326/1999 Sb. s tím, že policejní orgán nemá právo neudělit vízum, neboť v daném případě se jedná o udělení víza pouze k pobytu na území České republiky. Soud neshledal námitku žalobkyně důvodnou. V předmětné věci byla správními orgány zjištěna skutečnost, že žalobkyně byla zařazena v Schengenském informačním systému, což po provedeném konzultačním řízení potvrdila Polská republika, která tento záznam pořídila. Prostřednictvím Národní centrály Sirene v České republice obdržel správní orgán I. stupně sdělení, které je založené ve správním spise, ze dne 11.5.2009, ze kterého vyplývá, že žalobkyni bylo rozhodnutím guvernéra Mzowiecké provincie dne 1.12.2004 pod č.j. WSC.II.5143/290/08 uděleno správní vyhoštění z důvodu ilegálního vstupu a následného pobytu na území Polska bez platného pobytového víza nebo jiného pobytového povolení. Žalobkyni na základě uvedených zjištění byla správně dle názoru soudu podle ust. § 37 odst. 2 písm. b) zákona č. 326/1999 Sb. zrušena platnost víza k pobytu nad 90 dnů, když žalobkyně přestala splňovat některou z podmínek pro udělení víza, když ve smyslu § 56 odst. 1 písm. h) zákona č. 326/1999 Sb. by předmětné vízum nebylo uděleno, jestliže jsou zjištěny skutečnosti uvedené v § 9 odst. 1 písm. g), podle kterého policie odepře cizinci vstup na území, jestliže je zařazen do informačního systému vytvořeného státy, které jsou vázány mezinárodními smlouvami o odstraňování kontrol na společných hranicích, za účelem získání přehledu o cizincích, jimž nelze umožnit vstup na území smluvních států.

Žalobkyně rovněž namítá, že ji není známa existence rozhodnutí Mzowiecké provincie ze dne 1.12.2004 č.j. WSC.II.5143/290/08, kterým ji mělo být uděleno správní vyhoštění a že odůvodnění napadeného rozhodnutí správního orgánu postrádá zdůvodnění, kdy a jakým způsobem mělo být toto rozhodnutí žalobkyni doručeno. K této námitce správní orgán II. stupně uvedl, že do záznamu o podání vysvětlení sepsaného s účastníkem řízení za přítomnosti tlumočnicka dne 6.4.2009 žalobkyně uvedla: „Ve Varšavě na tržnici Banacha mě polská policie kontrolovala... Polská policie mě odvezla na služebnu... Za půl dne mě odvezli do Okesze, tam jsem byla v cele 3 dny. Odtud mě odvezli k soudu. U soudu mi sdělili, že jsem nebyla oprávněna na polské území vstoupit. Řekli mi také, že nesmím na území Polska vstoupit 5 let, k tomu mi vydali rozhodnutí.“ Vzhledem k tomuto pak správní orgán II. stupně považoval uvedenou námitku za neopodstatněnou. Není tedy pravdivé tvrzení žalobkyně, že odůvodnění napadeného rozhodnutí správního orgánu postrádá zdůvodnění námitky ohledně

rozhodnutí o správním vyhoštění. Správní orgán II. stupně také v odůvodnění svého rozhodnutí konstatoval, že nelze zpochybnit skutečnost, že žalobkyně je zařazena v Schengenském informačním systému jako osoba, již má být odepřen vstup na území smluvních států dle článku 96 Schengenské prováděcí úmluvy, což po provedeném konzultačním řízení potvrdila smluvní strana-Polská republika, která záznam pořídila. Pro odvolací správní orgán byl v daném případě rozhodující fakt, že záznam v Schengenském informačním systému je platný, nikoliv důvod zařazení do toho systému polskými úřady. Současně pak správní orgán II. stupně upozornil na skutečnost, že důvod zařazení žalobkyně do předmětného systému a případné vymazání z něj je v kompetenci příslušných úřadů Polské republiky, nikoliv České republiky. Soud neshledal ani tuto námitku důvodnou.

Dle názoru soudu není důvodná také námitka žalobkyně, že správní orgán nezkoumal veškeré okolnosti případu, ani dosavadní bezúhonnost žalobkyně a že nebyl náležitě zjištěn skutkový stav. Oba správní orgány ve svých rozhodnutích uvedly, jaké podklady pro svá rozhodnutí braly v potaz i zdůvodnily, proč rozhodly tak, jak rozhodly. V napadeném rozhodnutí jsou konkrétně popsány veškeré relevantní skutečnosti obsažené ve spisovém materiálu i úvahy, kterými se správní orgán řídil při hodnocení podkladů. Oba správní orgány se pak rovněž zabývaly i dopadem rozhodnutí do soukromého i rodinného života žalobkyně. Správní orgán II. stupně uvedl, že žalobkyně pobývá na území České republiky od 4.9.2008, je svobodná, bezdětná a na území České republiky nemá žádné příbuzné. Připustil jistý zásah do soukromého a rodinného života žalobkyně, jak tato sama uváděla, ale na základě zjištěného byl toho názoru, že se nejedná o zásah nepřiměřený, když v případě žalobkyně nejsou její sociální, kulturní ani rodinné vazby s Českou republikou natolik pevné, aby jí zabránily ve zpětné integraci v zemi původu.

Městský soud v Praze má v dané věci za to, že správní orgány se ve správním řízení zabývaly vším, co vyšlo najevo, všemi shromážděnými listinnými důkazy a řádně se vypořádaly se zjištěnými skutečnostmi a tudíž žádná z námitek žalobkyně není důvodná. Soud proto rozhodl podle ust. § 78 odst.7 s.ř.s. o zamítnutí podané žaloby.

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst.1 s.ř.s., neboť žalobkyně ve věci samé úspěch neměla a žalovanému správnímu orgánu, který ve věci byl úspěšný, žádné prokazatelné náklady řízení nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 16. května 2013

JUDr. Slavomír Novák, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Marcela Brabcová